

РЕШЕНИЕ

№ 7378

гр. София, 27.11.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 16.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **12292** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП).

Образувано е по жалба подадена от В. Л. П., [ЕГН] от [населено място], [улица], срещу принудителна административна мярка, изразяваща се в принудително преместване на 01.11.2018г. на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Опел“, модел „К.“ с рег. [рег.номер на МПС] и репатрирането му на наказателен паркинг в [населено място] от служители на Център за градска мобилност (ЦГМ).

С жалбата се твърди, че оспорваната ПАМ е наложена незаконосъобразно в противоречие с материалноправни разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Оспорващата твърди, че пътният знак, който сигнализира за забранено паркиране и престой в конкретния случай е неправилно разположен, поради което не са налице предпоставките за издаването на процесния индивидуалния административен акт /ИАА/. Сочи още, че автомобилът е бил паркиран по начин, който не създава никаква опасност за движението и не е правил невъзможно преминаването на останалите ППС. Твърди, че не се установява дали ПАМ е наложена от компетентен за това орган. Изразено е искане съдът да се произнесе с решение, с което да отмени ПАМ. В проведените по делото съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и претендира направените по делото разноски, за които представя списък. Представя писмени

бележки.

Ответникът – Полицейски орган при столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ - отдел „Пътна полиция“ оспорва жалбата.

Административен съд София - град, Шестнадесети състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Установява се от представената по делото докладна записка от 02.11.2018г., позивна 404, съставена от Д. С. – полицаи от сектор „Общинска полиция“ при отдел „Охранителна полиция“ на СДВР, че на 01.11.2018г. в 16:25 часа, полицаи С. е разпоредила принудителното преместване на МПС марка „Опел“, модел „К.“ с рег. [рег.номер на МПС], който е бил паркиран на ул. Московска, срещу №19 към ул. Г. Б. – улица без изход. Посоченото било възприето като нарушение на чл. 98, ал. 1, т.1 ЗДвП и Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО). МПС било преместено на специализиран паркинг „Ж.П. гара П.“. ППС на жалбоподателката фигурира в Протокол за принудително преместване № 22455/01.11.2018г. За освобождаването на МПС на 01.11.2018г. жалбоподателката е заплатила сумата от 68 лв., включваща принудителното преместване и престоя на МПС на паркинга /фискален бон - л.12 по делото/.

В хода на събиране доказателства, при условията на довеждане, са изслушани свидетелите К. Г. и П. М. – служители на „Център за градска мобилност“. По делото са представени и приети Заповед №СО15-РД-95-552/29.09.2017г. /лист 13/, Заповед №СО15-РД-09-407/16.03.2015г. /лист 42/ и Заповед №ЗОА19-РД09-11/04.01.2019г. на кмета на Столична община, както и Заповед №513з-270/13.01.2016г./лист 46/ и Заповед №503з-9366/05.12.2018г. /лист 47/ на директор на СДВР.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи: Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. С нормата на чл.171,т.5, б. „б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения да се прилагат принудителни административни мерки, е регламентирана възможността да се премества паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

Съгласно чл. 120 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО) контролът по спазването на правилата за паркиране, както и дейността по принудително преместване на неправилно паркирани ППС може

да се осъществява и от служби за контрол, определени с писмена заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от ЗДвП. Съгласно приложените по делото и действащи към момента на налагане на процесната ПАМ Заповед №СО15-РД-95-552/29.09.2017г. /лист 13/ и Заповед №СО15-РД-09-407/16.03.2015г. /лист 42/ на кмета на Столична община, е определено звено „Общинска полиция“ да осъществява функции на служба за контрол по смисъла на чл. 167, ал. 2 от ЗДвП. По делото е представена Служебна бележка №513р-5115/17.01.2019г. /лист 48/ от началник на сектор „ЧР-СДВР център“, отдел „Човешки ресурси“ е уверение на това, че Д. В. С., разпоредила налагането на процесната ПАМ, е служител в МВР от 2001г. Оперативната дейност по принудително преместване на неправилно паркирани ППС на територията на Столична община се извършва от общинското дружество [фирма], чрез дирекция „Паркиране и мобилност“. Следователно, налице са доказателства за оправомощаване на органа разпоредил прилагането на процесната ПАМ, поради което съдът приема, че принудителната административна мярка е наложена от компетентен административен орган.

В настоящия случай като нарушена е посочена разпоредбата на чл.98, ал.1, т.1 ЗДвП – „Престоят и паркирането са забранени на място, където превозното средство създава опасност или е пречка за движението или закрива от другите участници в движението пътен знак или сигнал“. Цитираното нарушение е предвидено като основание за репатриране на неправилно паркираното МПС по реда на чл. 171, т. 5 от ЗДвП. Съгласно чл. 171, т. 5, б. „б“ от ЗДвП, преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач се налага когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. В този случай лицата по чл. 168 от ЗДвП уведомяват районното полицейско управление, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство; разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното полицейско управление. По аргумент от чл. 172, ал. 1 от ЗДвП законодателят е изключил задължителната писмена форма за мярката по чл. 171, т. 5, б. „б“ от ЗДвП, като прилагането ѝ по същество представлява властническо волеизявление на административния орган, осъществено чрез действие.

Видно от приложените и приетите по делото снимков материал и Протокол за принудително преместване на ППС от 01.11.2018г. /лист 25/, автомобилът е бил паркиран на ул. Московска – улица без изход - срещу №19 към ул. Г. Б., срещу местата за почасово платено паркиране и тези в режим на „Служебен абонамент“ на банка „Д.“. Съдът намира, че с това свое действие, водачът безусловно прави невъзможно разминаването на МПС в двете посоки за движение, както и създава опасност за възникване на ПТП за водачите, които използват местата за платено почасово паркиране. Така паркиран, автомобилът на оспорващия принуждава участниците в движението да извършват множество маневри при паркиране, което е предпоставка за създаване на конфликтни точки на пътното платно.

Твърдението на жалбоподателя, че разположението на неподвижен пътен знак, който забранява престоя и паркирането е поставен вляво на пътното за движение, което се явява нарушение на чл. 9 от Наредба №18 от 23.07.2001г. за сигнализация на пътните знаци в конкретния случай следва да се приеме, че е неотнормимо към спора и не оказва влияние върху законосъобразното прилагане на ПАМ.

В тази връзка следва да се посочи, че елементите на фактическия състав, при наличието на който е законосъобразно прилагането на ПАМ, изразяваща се преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач е установен в законовата норма на чл.171, т.5, б.“б“ от ЗДвП, а именно – „паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението“. Паркирането по този начин на лекия автомобил очевидно изпълва състава на разпоредбата на посочената разпоредба, поради което наложената ПАМ не се явява засягаща адресата в по-голяма степен от необходимото за целта ѝ.

Въз основа на горното, настоящият състав приема, че издадената ПАМ е законосъобразен административен акт, постановен при липса на отменителните основания, предвидени с разпоредбата на чл.146 от АПК, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли като такава.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III – то отделение, 16 - ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, жалбата на В. Л. П. срещу принудителна административна мярка по чл. 171, т. 5 от Закона за движение по пътищата - преместване на лек автомобил, управляван от оспорващата, приложена на 01.11.2018г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Съдия: